

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., v právní věci žalobce **Sortpack Corporation s. r. o.,** se sídlem v Hlízově 230, zastoupeného Mgr. Stanislavem Sochorem, advokátem se sídlem v Olomouci, Pavelčákova 14, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství,** se sídlem v Brně, Masarykova 31, o přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8812/11-1500-807169, ve věci daně z převodu nemovitostí,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8812/11-1500-807169, se **z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 8.808 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Stanislava Sochora, advokáta se sídlem v Olomouci, Pavelčákova 14.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou dne 26. 11. 2012 se žalobce domáhá přezkoumání rozhodnutí Finančního ředitelství v Ostravě [jehož působnost přešla s účinností od 1. 1. 2013 podle zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, v platném znění na Odvolací finanční ředitelství, s nímž je nadále jednáno jako s žalovaným dle § 69 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s.ř.s.)] ze dne 26. 9. 2012, č. j. 8812/11-1500-807169, jímž bylo změněno rozhodnutí Finančního úřadu ve Šternberku (dále jen „správce daně“) ze dne 9. 9. 2011, č. j. 90971/11/381960805209, kterým správce daně vyzval žalobce, jakožto ručitele, k úhradě nedoplatku ve výši 2.035.227 Kč, a to tak, že nedoplatek, k jehož úhradě byl žalobce vyzván, se snižuje z částky 2.035.227 Kč na částku 1.958.001 Kč.

Žalobce namítá, že 1) pohledávka na zaplacení daňového nedoplatku, jejíhož zaplacení se správce daně domáhá, již byla částečně uhrazena. Správce daně si dne 6. 11. 2011 připsal na účet daně platbu poplatníka daně KRÁLOVÁ-SADY s. r. o. ve výši 951.444,38 Kč, následně dne 20. 5. 2011 vyloučil částku ve výši 757.298,58 Kč s odůvodněním, že tato částka byla poskytnuta Státním zemědělským intervenčním fondem jako účelově určená platba na plochu zemědělské půdy, s tímto žalobce nesouhlasí. Žalobce se naopak domnívá, že se nejedná o účelovou dotaci, ale o dotaci, jejíž účel není určen, neboť dle něj žadatel musí nejprve náklady vzniklé mu tím, že dodrží podmínky nařízení vlády vynaložit a zaplatit ze svého a teprve poté obdrží dotaci, přijaté peněžní prostředky může použít na co chce. Z tohoto důvodu neměl žalovaný tuto částku vyloučit. Žalovaný se však dle žalobce odmítl touto argumentací žalobce zabývat, žalobce tak považuje rozhodnutí za nepřezkoumatelné;

2) žalovaný stanovil nesprávně výši daně, když při jejím stanovení nevzal v úvahu otázku zásadního charakteru typu plochy převáděných pozemků osázené trvalými porosty, stáří porostů na jednotlivých parcelách, druh a charakter pěstitelského systému, otázku existence nájmu převáděných nemovitostí, nebo jejích částí, parametry a hodnoty převáděných nemovitostí, oplocení nemovitostí. Znalci ani správce daně se nijak nevypořádali s výhradami týkajícími se stavu stromků. Žalobce se rovněž domnívá, že ovocné stromy nejsou trvalým porostem neoddělitelně spojeným s parcelou, který by měl být její součástí, avšak je to volně oddělitelná movitá věc, která již z podstaty nemže být součástí daně z převodu nemovitostí.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné. K námitce č. 1) žalobce žalovaný uvádí, že není pravdou, že by se Finanční ředitelství v Ostravě odmítlo zabývat argumentací žalobce, neboť tento správní orgán se s předmětnou námitkou

vypořádal na str. 4 žalobou napadeného rozhodnutí odkazem na judikát Nejvyššího soudu sp. zn. 20 Cdo 3454/2008 ze dne 28. 7. 2010, v němž tento soud dovodil, že dotace poskytované podle nařízení vlády č. 144/2005 Sb. jsou účelovými dotacemi. Finanční ředitelství v Ostravě rovněž zdůvodnilo, proč považuje tento judikát za aplikovatelný i na současnou právní úpravu. K námitce č. 2) žalobce žalovaný uvádí, že zjištění hodnoty nemovitosti, coby základu daně z převodu nemovitostí, je záležitostí nalézacího řízení, jehož žalobce, jakožto ručitel, nebyl účastníkem. Žalovaný má za to, že žalobce se může žalobou domáhat přezkumu pouze rozhodnutí o odvolání proti výzvě daňového nedoplatku, tedy přezkumu, zda byla daň snížena v souladu s výsledkem přezkumného řízení, což se dle žalovaného stalo.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že společnost Králová-sady, s.r.o. prodala žalobci pozemky specifikované v kupní smlouvě, vklad do katastru nemovitostí proběhl ke dni 25. 1. 2010. Dne 28. 6. 2010 podala společnost Králová-sady, s.r.o. přiznání k dani z převodu nemovitostí na daň ve výši 2.724.099 Kč. Podkladem pro její stanovení byly znalecké posudky ze dne 7. 8. 2010 a 11. 8. 2010 vypracované znalcem Ing. T. H. Následně společnost Králová-sady, s.r.o. podala dne 31. 1. 2011 dodatečné daňové přiznání se znaleckým posudkem, přičemž daň dle tohoto dodatečného daňového přiznání měla činit 1.446.129 Kč, což doložila znaleckým posudkem ze dne 11. 12. 2010 znalce P. H. Správce daně vyzval společnost Králová-sady, s.r.o. k odstranění pochybností o znaleckém posudku předloženém k dodatečnému daňovému přiznání. Společnost Králová-sady, s.r.o. pochybnosti neodstranila, proto byla daň dne 19. 4. 2011 dodatečně stanovena na částku 2.319.612 Kč. Dlužník daň z převodu nemovitostí nezaplatil, proto správce daně přistoupil k daňové exekuci. Dne 29. 4. 2011 byl Krajským soudem v Ostravě zjištěn úpadek společnosti Králová-sady, s.r.o., dne 18. 5. 2011 byl na jeho majetek prohlášen konkurs. Dne 10. 5. 2011 správce daně rozhodl o zastavení daňové exekuce. Dne 20. 5. 2011 byla rozhodnutím správce daně vyloučena z daňové exekuce částka 757.298,58 Kč poskytnutá společnosti Králová-sady, s.r.o. Státním zemědělským intervenčním fondem pro rok 2010 jako jednotná platba na plochu na zemědělskou půdu o výměře 186,49 ha v souladu s nařízením vlády č. 47/2007 Sb. s tím, že se jedná o účelově určenou platbu a tedy splňující podmínku § 310 občanského soudního řádu, tedy že není dotčena ustanoveními o přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu. Platba byla dlužníkovi poskytnuta na základě rozhodnutí Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 15. 11. 2010, č. j. SZIF/2010/0380733 jako jednotná platba na plochu na zemědělskou půdu o výměře 186,49 ha pro rok 2010. Následně správce daně vyzval žalobce výzvou ze dne 9. 9. 2011 jako ručitele k úhradě nedoplatku na dani ve výši 2.035.227 Kč. Proti tomuto se žalobce dne 7. 10. 2011 odvolal, když namítal, že daň byla uhrazena přímo daňovým subjektem a dále že správce daně stanovil nesprávně výši základu daně. Žalobce dále své odvolání odůvodnil tím, že z dodatečného platebního výměru není vůbec zřejmé, na základě jakých skutečností měl správce daně pochybnosti o průkaznosti, úplnosti a pravdivosti znaleckého posudku předloženém daňovým subjektem. Správce daně dle žalobce není odborníkem na oceňování nemovitostí, a proto je otázkou, jak správce daně může sám stanovovat výši daně. Žalobce dále namítal, že závěry a zjištění uvedená v kontrolním ocenění považuje za zcela nesprávná, v rozporu s obsahem smluvních vztahů, v rozporu se zákonnými předpisy. Nezákonnost žalobce rovněž spatřoval ve vyloučení částky 757.298,58 Kč, neboť dle jeho názoru se jedná o prostředky, které nejsou účelově vázané, příjemce je může tedy použít k úhradě jakýchkoli závazků, a tedy i k úhradě předmětné daně. Finanční ředitelství v Ostravě dne 6. 1. 2012 nařídilo přezkoumání rozhodnutí správce daně ze

dne 19. 4. 2011 ve věci doměření daně. Správce daně dne 21. 5. 2012 vydal rozhodnutí o výsledku přezkoumání, kterým byla změna základu daně z částky 77.320.400 Kč na částku 74.746.200 Kč a daň samotná byla změněna z částky 2.319.612 Kč na 2.242.386 Kč. Žalobce byl se zjištěnými skutečnostmi a důkazy seznámen dne 8. 8. 2012 a byl vyzván, nechť se ke zjištěnému vyjádří v rámci odvolacího řízení ve lhůtě 15 dní. Na to reagoval žalobce vyjádřením zaslaným bez podpisu do datové schránky, vyjádření nebylo řádně doplněno. Dne 26. 9. 2012 bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí, jímž byl nedoplatek daně snížen na částku 1.958.001 Kč, které Finanční ředitelství v Ostravě odůvodnilo tak, že žalobce je povinen nedoplatek uhradit na základě ustanovení § 171 odst. 1 daňového řádu. Dále uvedl, že v rámci odvolacího přezkumu rozhodnutí je právně irelevantní otázka, zda správce daně při vymáhání nedoplatku po daňovém subjektu postupoval efektivně a zda finanční prostředky ve výši 757.298,58 Kč měly být vyloučeny či nikoli. Žalovaný k tomuto dále uvedl, že k otázce subsumovatelnosti dotací poskytovaných Státním zemědělským intervenčním fondem pod ustanovení § 310 o. s. ř. a možnosti postihnout tyto prostředky výkonem rozhodnutí přikázáním pohledávky se vyjádřil Nevyšší soud ČR v usnesení ze dne 28. 7. 2010, sp. zn. 20 Cdo 3454/2008, kde dovodil, že se jedná o účelově určené platby, které takto postihnout nelze. Jakkoli se v daném případě jednalo o dotaci poskytovanou na základě nařízení vlády č. 144/2005 Sb., nevykazuje právní úprava dle nařízení vlády č. 47/2007 Sb., dle něhož daňový subjekt platbu obdržel, takovou odlišnost, který by odůvodňovala závěr opačný. Žalovaný dále uvedl, že výši nedoplatku lze dle § 171 odst. 5 daňového řádu snížit cestou doměřovacího řízení nebo řízení o dozorčím prostředku vůči rozhodnutí o stanovení daně, za kterou ručitel ručí, jinou možnost snížení nedoplatku zákon správci daně nedává. Ručiteli v nalézacím řízení, v němž dochází ke stanovení daně, nemá procesní postavení daňového subjektu, je v zásadě povinen akceptovat takový stav nalézacího řízení, jaký existuje v době vydání výzvy a ke zohlednění odvolacích námitek týkajících se výše daně stanovené daňovému subjektu neexistuje jiný prostor než ten, který je vymezen v ustanovení § 171 odst. 5 daňového řádu. Vliv ručitele na výši daně je tak pouze zprostředkovaný. V případě žalobce bylo rozhodnutí o stanovení daně daňovému subjektu, za jehož nedoplatek žalobce ručí, přezkoumáno a v přezkumném řízení byla daň snížena. Úměrně tomu se snížil i nedoplatek, který má být žalobcem uhrazen, přičemž žalobce byl s těmito skutečnostmi seznámen. Vyjádření žalobce nebylo v 5 denní lhůtě stanovené ustanovením § 71 odst. 3 daňového řádu řádně doplněno, Finanční ředitelství v Ostravě na ně proto pohlíží jako by nebylo učiněno a nemá již dále možnost změnit výši nedoplatku, protože odvolací námitky obsažené v odvolání ze dne 7. 10. 2011 týkající se správnosti výše stanovené daně byly proběhlým přezkumným řízením konzumovány.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, nikoli však ve vztahu k první stěžejní žalobní námitce týkající se důvodnosti nezapočtení částky poskytnuté dlužníkovi Státním zemědělským intervenčním fondem.

Podle ustanovení § 2b odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, vláda nařízením upraví podmínky k provádění společných organizací trhu a přímých podpor podle § 2a, jestliže tuto úpravu vyžaduje příslušné opatření ve smyslu § 2a odst. 2 a 3.

Podle ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu, Fond v souladu s právními předpisy, právem Evropských společenství a mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána, rozhoduje o poskytnutí dotace a kontroluje plnění podmínek poskytnutí dotace. Podle odstavce 3 podmínky provádění činností Fondu podle odstavce 2 může vláda upravit nařízením, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.

Nařízení vlády č. 47/2007 Sb., o stanovení některých podmínek poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy a některých podmínek poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedené do klidu, bylo vydáno podle § 2b odst. 2 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 128/2003 Sb. a zákona č. 441/2005 Sb., (dále jen "zákon") a podle § 1 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění zákona č. 441/2005 Sb.

Podle § 1 nařízení vlády č. 47/2007 Sb. toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství některé podmínky poskytování jednotné platby na plochu zemědělské půdy a některé podmínky poskytování informací o zpracování zemědělských výrobků pocházejících z půdy uvedené do klidu Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu.

Podle § 2 nařízení vlády č. 47/2007 Sb. žadatelem o platbu je fyzická nebo právnická osoba obhospodařující zemědělskou půdu evidovanou na ni v evidenci využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů (§ 3a a 3b zákona) (dále jen "evidence"), která doručí Fondu na jím vydaném formuláři žádost o platbu pro příslušný kalendářní rok (dále jen "žádost").

Podle § 4 odst. 1 písm. a) nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Fond poskytne žadateli platbu na zemědělskou půdu, která je evidována v evidenci a splňuje podmínky k poskytnutí platby podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství.

Podle § 4 odst. 3 nařízení vlády č. 47/2007 Sb. Fond poskytne platbu v plné výši, nenastane-li skutečnost vedoucí ke snížení, popřípadě neposkytnutí platby podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství, nebo podle § 6, jestliže žadatel splňuje podmínky stanovené v odstavcích 1 a 2 a dodržuje podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu uvedené v příloze k tomuto nařízení po celý příslušný kalendářní rok na všech půdních blocích, popřípadě dílech půdních bloků evidovaných v evidenci na žadatele.

Podle ustanovení § 3 písm. a) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, dotací se rozumí peněžní prostředky státního rozpočtu, státních finančních aktiv nebo Národního fondu poskytnuté právnickým nebo fyzickým osobám na stanovený účel.

Podle ustanovení § 3a odst. 1 zákona č. 252/1997 Sb. evidence využití půdy slouží k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti, jejichž předmětem je dotace podle § 3 odst. 4 písm. a), ke kontrolám plnění podmínek poskytnutí dotace, pro evidenci ekologického zemědělství, pro evidenci ovocných sadů, pro evidenci

pěstování geneticky modifikované odrůdy (§ 2i), pro uplatnění nároku na vrácení spotřební daně, pro evidenci pěstování máku setého a konopí a pro evidenci území určeného k řízeným rozlivům povodní.

Podle ustanovení § 3 odst. 4 písm. a) zákona č. 252/1997 Sb. jestliže se dotace poskytuje, případně podmínka jejího poskytnutí se vztahuje na zemědělskou půdu, popřípadě na zalesněnou půdu, která byla v evidenci půdy podle § 3a vedena jako zemědělsky obhospodařovaná půda se zemědělskou kulturou podle § 3i písm. a) až g) nebo k), při rozhodování o poskytnutí dotace vychází příslušný orgán z evidence využití půdy podle uživatelských vztahů vedené podle tohoto zákona, přičemž nepřihlíží k údajům o výměře parcel a druhu pozemků vedených podle zvláštního právního předpisu.

Z této právní úpravy vyplývá, že platby poskytované podle nařízení vlády č. 47/2007 Sb. jsou dotacemi a jsou výdaji státního rozpočtu [§ 3 písm. a) rozpočtových pravidel]. Dotace ze státního rozpočtu mohou být použity jen na určené účely (k tomu srov. § 21 rozpočtových pravidel). Pokud poskytovatel (v tomto případě Státní zemědělský intervenční fond) vyhoví žádosti o poskytnutí dotace, tedy splňuje-li žadatel stanovená kritéria, vydá žadateli písemné rozhodnutí, které mimo jiné obsahuje účel, na který je poskytovaná částka určena. V případě porušení podmínek pro poskytnutí dotací stanoví čl. 73 nařízení Evropské komise č. 796/2004 povinnost vrátit vyplacenou částku včetně úroků. Rozhodnutím Státního zemědělského intervenčního fondu ze dne 15. 11. 2010, č. j. SZIF/2010/0380733, byla dlužníkovi poskytnuta jednotná platba na plochu na zemědělskou půdu o výměře 186,49 ha v celkové výši 757.298,58 Kč pro rok 2010 v souladu s nařízením č. 47/2007 Sb. Účelovost této dotace je mj. dána skutečností, že je rozhodnutím Fondu určena na zemědělskou půdu o určené výměře, a dále podmínkami podle ust. § 4 odst. 1 a 2 nařízení vlády č. 47/2007 Sb., které musí žadatel splnit, a pravidly, která musí žadatel při hospodaření dodržet, aby mu byla dotace poskytnuta (viz příloha nařízení vlády č. 47/2007 Sb.). Pokud by žadatel obdržel dotaci neoprávněně, tedy porušil některou z podmínek pro její poskytnutí, musel by ji vrátit. Správce daně tedy postupoval správně, pokud předmětnou částku v souladu s ustanovením § 310 o.s.ř. vyloučil z výkonu rozhodnutí, neboť se jedná o finanční prostředky, které jsou vyloučeny z výkonu rozhodnutí přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu, ledaže by byla vymáhána pohledávka, k jejíž úhradě mají být použity (k tomuto blíže rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 6. 5. 1997, sp. zn. 2 Cdon 1198/96, nebo ze dne 28. 10. 2010 sp. zn. 20 Cdo 3454/2008). Pro posouzení této platby není rozhodné, kdy je vyplácena. Krajský soud nemůže přisvědčit žalobci, který tvrdí, že žalovaný se s jeho argumentací týkající se vyloučení předmětné peněžní částky nevypořádal, což dle jeho názoru činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným. Krajský soud má naopak za to, že žalovaný se ve svém rozhodnutí s touto odvolací námitkou žalobce vypořádal dostatečně, byť nejprve uvedl, že ji považuje v rámci odvolacího přezkumu rozhodnutí za irelevantní, následně však ve svém rozhodnutí odůvodnil, proč prostředky poskytnuté dlužníkovi Státním intervenčním zemědělským fondem nepostihl výkonem rozhodnutí přikázáním pohledávky, resp. proč částku 757.298,58 Kč vyloučil z daňové exekuce.

Krajský soud naopak shledal důvodnou námitku č. 2) žalobce, a to z toho důvodu, že žalovaný se nijak ve svém rozhodnutí nevypořádal s odvolací námitkou žalobce, že správce daně nesprávně stanovil výši základu daně. Byť je pravdou, že žalobce jakožto ručitel není a ani nemůže být účastníkem přezkumného řízení, v němž je přezkoumáváno rozhodnutí o dodatečném vyměření daně, neboť účastníkem tohoto řízení je pouze daňový subjekt, jemuž

byla daň doměřena, v tomto případě Králová-sady, s.r.o., je nezbytné, aby v rozhodnutí, jímž je rozhodováno o odvolání žalobce, byly námitky žalobce řádně vypořádány, tj. aby bylo z rozhodnutí žalovaného seznatelné, jak byla výše základu daně daňového subjektu stanovena, a proč byla výše základu daně a tím i nedoplatek sníženy. Správní orgán nemůže námitky vypořádat tak, jak to učinil žalovaný, a sice pouhým sdělením, že tuto žalobcovu námitku týkající se správnosti výše stanovené daně řešil v přezkumném řízení a že s výsledkem přezkumného řízení žalobce seznámil. Součástí odůvodnění rozhodnutí žalovaného musí být přezkoumatelná úvaha týkající se žalobcovy odvolací námitky, že správce daně nestanovil správně výši základu daně, a vzhledem k průběhu a výsledku přezkumného řízení rovněž konkrétní úvaha, proč byla výše základu daně opětovně snížena. Z tohoto důvodu je rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění rozhodnutí a soud tak nemůže přezkoumat důvodnost žalobní námitky č. 2) žalobce.

Krajský soud tak zrušil napadené rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s.). Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s.ř.s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.). V souladu s ust. § 76 odst. 1 s.ř.s. bylo ve věci rozhodnuto bez jednání.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého procesně úspěšné žalobkyni vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek		3.000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
	α) odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 2.100 Kč bez DPH / / úkon při těchto úkonech právní služby poskytnutých do 31. 12. 2012	§ 7, § 9 odst. 3 písm. f) vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění do r. 2012	
	1) příprava a převzetí věci		
	2) sepis žaloby		4.200 Kč
	β) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
	γ) DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)		1.008 Kč
Celkem			*8.808 Kč*

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o.s.ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 25. září 2014

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu